

Ročník 1965

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 57

Vydána dne 22. prosince 1965

Cena 80 hal.

OBSAH:

137. Zákon o státním plánu rozvoje národního hospodářství a státním rozpočtu na rok 1966
138. Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění o změně podřízenosti Pohraniční stráže
139. Vyhláška hlavního arbitra Československé socialistické republiky o úpravě některých hospodářských závazkových vztahů
140. Vyhláška ministra zahraničního obchodu o novém znění Řádu Rozhodčího soudu Československé obchodní komory

137

ZÁKON

ze dne 18. prosince 1965

o státním plánu rozvoje národního hospodářství a státním rozpočtu na rok 1966

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úkoly státního plánu

(1) Hlavní úkoly státního plánu rozvoje národního hospodářství na rok 1966, jehož cílem je vytvořit předpoklady pro zabezpečení dalších úkolů dlouhodobého rozvoje národního hospodářství do roku 1970, které budou obsaženy ve čtvrtém pětiletém plánu, jsou zejména tyto:

- a) národní důchod se zvýší zhruba o 3,8 %,
- b) investiční výstavba, včetně generálních oprav, dosáhne objemu 53,7 mld. Kčs,
- c) maloobchodní obrát dosáhne 116,6 mld. Kčs,
- d) na Slovensku se zvýší objem výroby zhruba o 10 % a investiční výstavba, včetně generálních oprav, dosáhne objemu téměř 16,9 mld. Kčs.

(2) Pro rozvoj výroby a růst společenské produktivity práce budou vytvářeny předpoklady po-

stupným uplatňováním zdokonalené soustavy plánovitého řízení národního hospodářství.

§ 2

Úkoly státního rozpočtu

Státní rozpočet na rok 1966 zajišťuje v souladu s cíli státního plánu rozvoje národního hospodářství finanční prostředky k zabezpečení plánovitého růstu národního hospodářství a ovlivňuje jeho efektivnost.

§ 3

Stanovení výše státního rozpočtu

(1) Celkové příjmy a výdaje státního rozpočtu se stanoví částkami 152 904 720 000 Kčs.

(2) Ve státním rozpočtu jsou obsaženy rozpočty národních výborů, jejichž příjmy a výdaje se stanoví částkami 34 792 200 000 Kčs.

§ 4

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1966.

Novotný v. r.

Laštovička v. r.

Lenárt v. r.

Příloha 1 zákona č. 137/1965 Sb.

**CELKOVÝ PŘEHLED STÁTNÍHO ROZPOČTU
ČESKOSLOVENSKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY NA ROK 1966**

Příjmy	Kčs (v tisících)	Výdaje	Kčs (v tisících)
Příjmy ze socialistického hospodářství	132 709 789	Hospodářství	88 858 091
Daně, dávky a poplatky od obyvatelstva	15 258 900	Kulturní a sociální opatření . . .	50 357 961
Ostatní příjmy	4 936 031	Obrana a bezpečnost	10 830 970
		Správa	2 857 698
Úhrn	152 904 720	Úhrn	152 904 720

**ÚHRN ROZPOČTŮ NÁRODNÍCH VÝBORŮ OBSAŽENÝCH
VE STÁTNÍM ROZPOČTU**

Příjmy	Kčs (v tisících)	Výdaje	Kčs (v tisících)
Vlastní příjmy	14 489 200	Hospodářství	11 414 500
Příjmy z fondu rezerv a rozvoje .	906 700	Kulturní a sociální opatření . . .	21 852 600
Dotace k zabezpečení úkolů, které nebudou financovány přímo z ústředního rozpočtu	10 710 400	Správa	1 525 100
Prostředky na úkoly financované přímo z ústředního rozpočtu . . .	8 685 900		
Úhrn	34 792 200	Úhrn	34 792 200

Příloha 2 zákona č. 137/1965 Sb.

PŘEHLED PŘÍJMŮ NÁRODNÍCH VÝBORŮ

(v tisících Kčs)

Kraj	Vlastní příjmy	Prostředky na úkoly financované přímo z ústředního rozpočtu	Příjmy z fondu rezerv a rozvoje	Dotace k zabezpečení úkolů, které nebudou financovány přímo z ústředního rozpočtu	Příjmy celkem
Národní výbor hlavního města Prahy	1 223 800	846 100	61 600	962 600	3 094 100
Středočeský	1 427 400	555 000	63 400	587 800	2 633 600
Jihočeský	714 800	356 700	50 900	601 600	1 724 000
Západočeský	916 300	602 800	60 600	823 500	2 403 200
Severočeský	1 285 100	759 800	84 900	1 055 600	3 185 400
Východočeský	1 406 800	462 800	72 600	727 500	2 669 700
Jihomoravský	2 202 800	706 700	137 600	940 400	3 987 500
Severomoravský	1 722 300	1 445 400	126 300	1 389 100	4 683 100
Západoslovenský	1 798 300	1 296 200	96 900	1 218 200	4 409 600
Středoslovenský	918 600	817 100	80 800	1 172 300	2 988 800
Východoslovenský	873 000	837 300	71 100	1 231 800	3 013 200
Úhrn	14 489 200	8 685 900	906 700	10 710 400	34 792 200

Poznámka: Celkové příjmy jsou shodné s celkovými výdaji.

138

ZÁKONNÉ OPATŘENÍ
předsednictva Národního shromáždění
ze dne 19. prosince 1965
o změně podřízenosti Pohraniční stráže

Předsednictvo Národního shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo podle čl. 80 odst. 2 ústavy na tomto zákonném opatření:

§ 1

(¹) Pohraniční stráž se převádí z podřízenosti ministra vnitra do podřízenosti ministra národní obrany.

(²) Součinnost Pohraniční stráže se Sborem národní bezpečnosti při ochraně státních hranic upraví ministr národní obrany v dohodě s ministrem vnitra.

§ 2

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1966.

Novotný v. r.

Laštovička v. r.

Lenárt v. r.

139

VYHLÁŠKA
hlavního arbitra Československé socialistické republiky
ze dne 16. prosince 1965
o úpravě některých hospodářských závazkových vztahů

Hlavní arbitr Československé socialistické republiky stanoví podle § 395 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. (dále jen „zákon“):

§ 1

(k § 141 odst. 2 zákona)

Organizace si mohou sjednat majetkové sankce za nesplnění smluvních povinností jinak než stanoví zákon nebo předpisy vydané k jeho provedení. Taková dohoda musí být ve smlouvě výslovně obsažena.

§ 2

(k § 204 odst. 1 zákona)

Povinnost zaplatit penále za první den prodlení se snižuje na 0,5 % z ceny těch nedodaných vý-

robků, které dodavatel dodatečně splní nejpozději do 15 dnů po uplynutí sjednané dodací lhůty.*)

§ 3

(¹) Organizace, která je v prodlení s placením peněžitého závazku, nebo která získala peněžité plnění, jež jí nenáleží, je povinna zaplatit oprávněné organizaci majetkovou sankci ve výši 5 % ročně, popř. v jiné dohodnuté výši, a to od stanoveného nebo dohodnutého dne splatnosti, v případě neoprávněně nabytého peněžitého plnění, ode dne jeho přijetí.

(²) Povinnost platit majetkovou sankci podle odstavce 1 nevznikne, jestliže organizace má platit z téhož důvodu poplatek z prodlení.

*) Ustanovení § 204 odst. 1 věta druhá zákona se nepoužije.

§ 4

(k § 142 odst. 1, § 147 odst. 3 a § 295 odst. 9 zákona)

(¹) Oprávněná organizace může zčásti nebo zcela upustit od účtování, popřípadě od vymáhání majetkových sankcí. Majetkové sankce, které oprávněná organizace neúčtovala, popřípadě nevymáhala, se nezapočítávají na náhradu škody.

(²) Ustanovení odstavce 1 neplatí pro majetkové sankce za prodlení s fakturováním anebo placením.

§ 5

Organizace jsou povinny ve smlouvách o dodávkách výrobků, prací nebo výkonů uvádět ceny.

§ 6

(k § 153, § 213 a § 283 zákona)

(¹) Smlouva o dodávce výrobků, prací anebo výkonů, jejichž cena se podle cenových předpisů tvoří dohodou dodavatele s odběratelem, je uzavřena jen tehdy, dojde-li též k výslovné dohodě o výši ceny; to platí též pro dohodu o přírážkách anebo srážkách.

(²) Je-li dodávka výrobků, jejichž cena se podle cenových předpisů tvoří dohodou dodavatele s odběratelem, zajišťována dodávkovým příkazem, je dodávkový příkaz závazný, jen jestliže byla výše ceny dohodnuta s dodavatelem před jeho vydáním.

(³) Cenové předpisy stanoví, jakým způsobem může být nahrazena dohoda dodavatele s odběratelem o výši ceny podle předcházejících odstavců.

(⁴) Je-li výše ceny dohodnuta před uzavřením smlouvy, postačí odkaz na takovou dohodu. To platí obdobně i pro dodávkový příkaz.

§ 7

(k § 157 odst. 1 zákona)

Smlouva o přípravě dodávek je uzavřena, jen jestliže je shoda o uvažovaném rozsahu dodávek mezi budoucím dodavatelem a odběratelem jako smlouva o přípravě dodávek označena.

§ 8

(k § 161 odst. 2 zákona)

(¹) Povinnost uzavřít hospodářskou smlouvu podle § 161 odst. 2 zákona se vztahuje

- a) na výrobky objednané na podkladě smlouvy o přípravě dodávek,
- b) na výrobky, jejichž dodávka je stanovena jako závazný úkol,^{*})
- c) na dodávky a poddodávky nezbytné pro zajištění obrany a bezpečnosti státu a pro jmenovité investice.

(²) Jestliže se odběratel domáhá uzavření smlouvy podle ustanovení odstavce 1 písm. c), je povinen nahradit dodavateli zvýšené náklady (skutečnou škodu), které mu vzniknou v důsledku uzavření smlouvy. Dodavatel se může domáhat této náhrady jen, ohlásí-li a zdůvodní-li odběrateli ještě před podepsáním smlouvy rozsah předpokládaných zvýšených nákladů; smlouva v tomto případě vznikne po sdělení odběratele, že s náhradou zvýšených nákladů, pokud budou prokázány, souhlasí.

§ 9

Opatření podle § 118 zákona lze učinit jen za podmínek, stanovených vládní vyhláškou o plánovém řízení národního hospodářství.^{**})

§ 10

(¹) Zmocnění k odchylné úpravě stanovená v § 171 odst. 3, § 201, § 215 odst. 1, § 246 písm. a), § 255, § 284, § 285 odst. 2 a § 298 zákona platí též pro dohodu organizací, jestliže si odchylnou úpravu výslovně sjednají ve smlouvě.

(²) Ustanovení základních podmínek dodávky platí, jen pokud se organizace ve smlouvě výslovně nedohodnou jinak. Taková dohoda není přípustná, jestliže ji zákon nebo základní podmínky dodávky výslovně vylučují.^{***})

§ 11

(k § 153 zákona)

Ustanovení § 153 odst. 3 zákona se nepoužije v případech, kdy se organizace mohou ve smlouvě odchýlit od ustanovení právního předpisu pouze výslovnou dohodou.[†]) Jestliže se organizace na odchylné úpravě výslovně nedohodnou, platí úprava stanovená v právním předpisu.

§ 12

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1966 a platí do 31. prosince 1967.

Hlavní arbitr

Československé socialistické republiky:

Dr. Dohnal v. r.

^{*}) § 10 vládní vyhlášky č. 90/1965 Sb., o plánovém řízení národního hospodářství.

^{**}) Zejména § 10 a § 14 vládní vyhlášky č. 90/1965 Sb.

^{***}) Např. § 135 zákona, pokud jde o sjednání kratší záruční doby.

[†]) Ustanovení § 1, § 6 a § 10 této vyhlášky.

140

VYHLÁŠKA

ministra zahraničního obchodu

ze dne 10. prosince 1965

o novém znění Řádu Rozhodčího soudu Československé obchodní komory

Ministr zahraničního obchodu stanoví podle § 1 a § 2 odst. 1 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasílatelství:

Článek I

Ministr zahraničního obchodu schvaluje Řád Rozhodčího soudu Československé obchodní komory v Praze (dále jen „Řád“) ve znění, na němž se usneslo předsednictvo Rozhodčího soudu. Nové znění Řádu se vyhláší v příloze této vyhlášky.

Článek II

Řádu se použije na všechny spory, v nichž návrh na zahájení řízení (žaloba) byl podán počínaje dnem 1. února 1966.

Článek III

Zrušuje se vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 150/1960 Sb., o Řádu Rozhodčího soudu Československé obchodní komory, a Řád vyhlášený v příloze této vyhlášky. Uvedeného Řádu se však použije i nadále na spory, v nichž návrh na zahájení řízení (žaloba) byl podán přede dnem 1. února 1966.

Článek IV

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1966.

Ministr:

Hamouz v. r.

Příloha vyhlášky č. 140/1965 Sb.

ŘÁD

Rozhodčího soudu Československé obchodní komory v Praze

I.

Základní ustanovení

§ 1

(1) Při Československé obchodní komoře v Praze působí nezávislý Rozhodčí soud Československé obchodní komory (dále jen „Rozhodčí soud“).

(2) Rozhodčí soud je stálým rozhodčím soudem podle § 8 a 28 zákona č. 98/1963 Sb., o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku a o výkonu rozhodčích nálezů, povolaným k rozhodování sporů na základě rozhodčí smlouvy mezi stranami (§ 2 až 4 cit. zákona).

II.

Organizace Rozhodčího soudu

Složení

§ 2

(1) Rozhodčí soud se skládá z předsednictva, z rozhodců a ze stálého tajemníka.

(2) V čele Rozhodčího soudu je předseda; tajemník je vedoucím sekretariátu.

Předsednictvo

§ 3

(1) Předsednictvo Rozhodčího soudu (dále jen „předsednictvo“) se skládá z předsedy Rozhodčího

soudu (dále jen „předseda“), z dalších šesti členů a ze tří náhradníků. Předsednictvo je voleno představenstvem Československé obchodní komory.

(2) Funkční období předsednictva činí pět let od doby zvolení. Předseda, ostatní členové i náhradníci předsednictva zůstávají však ve své funkci i po uplynutí tohoto období až do nové volby.

(3) Za člena, který není s to vykonávat svou funkci, povolává předseda náhradníka v pořadí, určeném představenstvem při volbě. Povoláný náhradník má stejná práva a povinnosti jako člen předsednictva.

§ 4

Předseda podle potřeby pověří některé členy předsednictva funkcí místopředsedy. Místopředsedovi ve výkonu funkce náleží všechna práva a povinnosti předsedy ve smyslu tohoto Řádu.

§ 5

Zasedání předsednictva svolává a jeho jednání řídí předseda. K platnosti jednání a usnášení stačí, byli-li přítomni vedle předsedy alespoň dva další členové předsednictva.

§ 6

Předsednictvo se usnáší většinou hlasů přítomných členů. Při rovnosti hlasů je pokládán za přijatý názor, k němuž se přiklonil předseda.

§ 7

(1) Předsednictvo vykonává úkony, které jsou mu svěřeny tímto Řádem a všechny jiné úkony, náležející do pravomoci Rozhodčího soudu, jež nepřísluší předsedovi, rozhodcům ani tajemníkovi. Povinností předsednictva je také, aby vykonávalo dohled nad řádným chodem rozhodčího řízení a obstarávalo prostřednictvím sekretariátu správný agendu.

(2) Členové předsednictva a náhradníci mohou vykonávat funkci vrchního rozhodce. V takovém případě jsou vyloučeni z rozhodování předsednictva podle tohoto Řádu ve sporu, v němž vykonávají funkci vrchního rozhodce.

Předseda

§ 8

(1) Předseda zastupuje Rozhodčí soud navenek a vykonává úkony, svěřené mu tímto Řádem.

(2) Dokud není ustanoven rozhodce (nejsou ustanoveni rozhodci), je předseda oprávněn vykonávat všechny procesní úkony, pokud nejsou svěřeny tajemníkovi.

Rozhodci

§ 9

(1) Rozhodci jsou příslušní k vlastnímu věcnému rozhodování sporů, patřících do pravomoci Rozhodčího soudu, jakož i k ostatním úkonům, svěřeným jim tímto Řádem.

(2) Při výkonu funkce jsou rozhodci nezávislí a nemají nikdy povahu zástupce kterékoliv strany.

(3) Pokud dále nevyplývá ze smyslu příslušných ustanovení něco jiného, platí všechna ustanovení, týkající se rozhodce, také o rozhodcích.

§ 10

(1) O zapsání rozhodce do listiny rozhodců a o jeho vyškrtnutí z této listiny rozhoduje předsednictvo.

(2) Jako rozhodci mohou být do listiny zapsány osoby, které si svou činností v hospodářském životě, zejména v mezinárodním obchodu nebo jinou svou odbornou činností osvojily způsobilost pro funkci rozhodce a jejichž vědomosti a zkušenosti, včetně znalostí práva, ve spojení s jejich osobními vlastnostmi dávají záruku úspěšného vykonávání této funkce. Československé státní občanství není pro zápis do listiny rozhodců podmínkou.

Tajemník a sekretariát

§ 11

(1) Tajemník je jmenován předsednictvem v dohodě s předsedou Československé obchodní komory.

(2) Tajemník obstarává úkony svěřené mu tímto Řádem, doručuje žaloby a žalobní odpovědi a jiné přípravné spisy stran, pečuje o vhodné časové rozvržení ústních jednání a jiných úkonů rozhodčího řízení; pečuje dále o řádný chod a průběh rozhodčího řízení, připravuje zasedání předsednictva a vede listinu rozhodců, do níž zapisuje a z níž vyškrtává osoby určené předsednictvem; pečuje konečně o řádnou úschovu veškeré korespondence Rozhodčího soudu a o řádné vyhotovení a překlady rozhodčích nálezů a uveřejňuje vhodným způsobem nálezy zásadní důležitosti. Tajemník má právo zúčastňovat se všech jednání předsednictva s hlasem poradním, jakož i být přítomen u všech ústních jednání před rozhodcem.

(3) V případě potřeby může předseda pověřit jiného pracovníka sekretariátu přechodným výkonem funkce tajemníka.

(4) Administrativní práce Rozhodčího soudu obstarává sekretariát.

III.

Řízení

Žaloba a vyjádření k žalobě

§ 12

(1) Rozhodčí řízení se zahajuje návrhem strany na zahájení řízení (žalobou); žaloba se podává v písemné formě.

(2) Žaloba má obsahovat:

a) jméno, zaměstnání a bydliště obou stran, u organizace její označení, sídlo, předmět podnikání, jméno statutárního zástupce nebo oso-

by oprávněné za organizaci jednat a dále i jméno zmocněnce;

b) údaj o rozhodčí smlouvě nebo údaj o rozhodčí doložce, o kterou se příslušnost Rozhodčího soudu opírá; a

c) vylíčení skutečností, zakládajících žalobní nárok s označením důkazů, jakož i určitý návrh.

(3) Písemné doklady vztahující se ke skutečnostem, uvedeným v odst. 2 písm. b) a c), mají být k žalobě připojeny buď v prvopisu nebo v opisu, příp. v jiné formě rozmnožení. Správnost opisů nebo rozmnožení má být ověřena prohlášením a podpisem žalobce.

(4) Žaloba a přílohy mají být podány v tolika vyhotoveních, aby Rozhodčí soud mohl doručit jedno vyhotovení každému ze žalovaných a po jednom každému rozhodci. Také k listinám příloženým v prvopisu má být připojen uvedený potřebný počet opisů nebo jiných rozmnožení. Netřeba však připojovat pro žalovaného (žalované) opisy listin, které jsou mu známy nebo jsou stranám společné, jako smlouvy mezi stranami uzavřené, vzájemná korespondence, apod.

§ 13

(1) Má-li tajemník za to, že spor může být předmětem rozhodčího řízení podle tohoto Řádu, doručí žalovanému bez odkladu jedno vyhotovení žaloby a příloh a vyzve ho, aby do určité lhůty, nepřesahující jeden měsíc od doručení, předložil Rozhodčímu soudu vyjádření k žalobě se všemi doklady. Tajemník je oprávněn zmíněnou lhůtu k odůvodněné žádosti přiměřeně prodloužit.

(2) Je-li žaloba nejasná nebo neúplná, zejména chybí-li určitý návrh, jak má být sporná věc vyřízena, vyžádá si tajemník od žalobce doplnění ve lhůtě, která nemá zpravidla přesahovat jeden měsíc. Dojde-li doplnění v této lhůtě, má se za to, že žaloba byla podána již v době, kdy byla předložena původní nejasná nebo neúplná žaloba. Tajemník je oprávněn lhůtu k odůvodněné žádosti přiměřeně prodloužit.

(3) Ustanovení § 12 odst. 3 a 4 o přílohách a počtu vyhotovení žaloby a jejich příloh platí obdobně i o vyjádření k žalobě, jakož i o dalších podáních stran.

Rozhodování a příslušnosti

§ 14

(1) Kromě případů, kdy příslušnost Rozhodčího soudu byla mezi stranami smluvena, podrobují se strany příslušnosti Rozhodčího soudu též tím, jestliže počaly s projednáváním ve věci samé před Rozhodčím soudem, aniž vytkly jeho nepřislusnost. Započetím projednání ve věci samé se rozumí, jestliže žalobce podal žalobu u Rozhodčího soudu, aniž učinil výhradu co do jeho příslušnosti a žalovaný nevznesl námitku nepřislusnosti ve vyjádření k žalobě, anebo nepodal vyjádření k žalobě a při

ústním jednáním začal jednat ve věci samé, aniž uplatnil námitku nepřislusnosti.

(2) Ustanovení předchozího odstavce neplatí, jde-li o věc, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu. K takové nepřislusnosti se přihlíží v každém období řízení i bez námítky strany.

§ 15

(1) O příslušnosti Rozhodčího soudu rozhoduje jeho předsednictvo. Za tím účelem mu rozhodce, byl-li již ustanoven, jinak tajemník, předloží spis se stručnou zprávou, a to v každém případě, kde o příslušnosti Rozhodčího soudu bude rozhodováno vzhledem k námitce strany nebo pochybnostem rozhodce nebo tajemníka.

(2) Dojde-li předsednictvo k názoru, že Rozhodčí soud není příslušný, odmítne žalobu usnesením. Rovněž usnesením zamítne námitku nepřislusnosti, dojde-li k názoru, že Rozhodčí soud je příslušný. Před rozhodnutím může předsednictvo podle okolností nařídit ústní jednání.

(3) Rozhodce učiní, dříve než předloží předsednictvu k rozhodnutí otázku příslušnosti, opatření, která považuje za nezbytná k odvrácení újmy pro strany nebo k zachování výsledků řízení, pokud k nim není příslušný soud nebo jiný orgán.

Doručování a právní moc

§ 16

(1) Všechna doručení Rozhodčího soudu jsou platná, byla-li učiněna na poslední adresu, kterou strany uvedly, doporučeným dopisem nebo telegraficky (dálnopisem) s potvrzením příjmu, nebo byla-li odevzdána osobně na potvrzení, popř. byla-li provedena prostřednictvím dožádaného soudu nebo orgánu.

(2) Žádost o doručování prostřednictvím dožádaného cizího soudu nebo orgánu nebo jiné žádosti o poskytnutí právní pomoci prostřednictvím takového soudu nebo orgánu náleží do působnosti předsedy.

Zajištění důkazu a předběžná opatření

§ 17

(1) Po podané žalobě, avšak před jmenováním rozhodce, může předseda v naléhavých případech na žádost obou stran nebo i jedné z nich zajistit důkaz znaleckým posudkem a k tomu účelu ustanovit jednoho nebo i více znalců.

(2) Před zahájením rozhodčího řízení i v jeho průběhu může kterákoliv strana požádat okresní soud, v jehož obvodu je nutno úkon provést, nebo jiný příslušný orgán o povolení předběžného opatření. Takovou žádost však musí strana oznámit Rozhodčímu soudu.

Jmenování rozhodce

§ 18

(1) Strany se mohou dohodnout, že spor bude rozhodnut jedním nebo třemi rozhodci. Není-li do-

hody o počtu, stanoví předseda zpravidla, že spor bude rozhodován jedním rozhodcem, v závažnějších případech třemi rozhodci.

(2) Je-li dohoda o tom, že spor má být rozhodován jedním rozhodcem, anebo stanoví-li předseda podle předchozího odstavce, že spor má být rozhodován jedním rozhodcem, vyzve tajemník obě strany, aby se v přiměřené lhůtě jím určené dohodly, není-li jiné úmluvy, o osobě rozhodce. Nedojde-li v této lhůtě k dohodě, jmenuje rozhodce předseda.

(3) Je-li dohoda o tom, že spor má být rozhodován třemi rozhodci, anebo stanoví-li předseda podle odst. 1, že spor bude rozhodován třemi rozhodci, pak každá ze stran, není-li jiné úmluvy, jmenuje v přiměřené lhůtě, stanovené tajemníkem, svého rozhodce. Nedojde-li v této lhůtě ke jmenování rozhodce jedné nebo obou stran, jmenuje rozhodce předseda. Jakmile byli oba rozhodci jmenováni, vyzve je tajemník, aby se v přiměřené lhůtě jím stanovené dohodli o osobě vrchního rozhodce. Nedojde-li v této lhůtě k dohodě, jmenuje vrchního rozhodce předseda.

(4) Jestliže rozhodci nebo vrchnímu rozhodci brání nějaká překážka trvalejšího rázu, aby konal svou funkci, ustanoví strana, která ho jmenovala, nového rozhodce, popř. rozhodci, kteří se shodli na osobě vrchního rozhodce, nového vrchního rozhodce, a to v nové přiměřené lhůtě, stanovené tajemníkem. V případech, kdy podle odst. 2 a 3 byl rozhodce nebo vrchní rozhodce jmenován předsedou, nebo uplynula-li marně lhůta, uvedená v předchozí větě, provede jmenování předsednictvo.

§ 19

Za rozhodce může být jmenována (§ 18, odst. 2 až 4) jen osoba, zapsaná v listině rozhodců.

Odmítnutí rozhodce

§ 20

Odmítne-li strana některého rozhodce, rozhodne předsednictvo neprodleně o důvodnosti takového odmítnutí, a to po vyslechnutí stanoviska odmítnutého rozhodce a druhé strany. Shledá-li předsednictvo odmítnutí důvodným, platí pro další postup obdobně ustanovení § 18. Totéž platí, ohlásí-li rozhodce nebo vrchní rozhodce sám skutečnosti, které by mohly založit jeho předpojatost nebo vůbec, které by mohly vést k odmítnutí.

Vrchní rozhodce a hlasování

§ 21

(1) Vrchní rozhodce při řízení předsedá.

(2) V řízení před třemi rozhodci rozhoduje názor většiny. Vrchní rozhodce jako předseda hlasuje naposledy.

(3) Vyskytnou-li se o částkách, které mají rozhodci přiznat nebo zamítnout, více než dvě mínění, připočítává se hlas odevzdaný pro nejvyšší částku ke hlasu odevzdanému pro částku nejbližší nižší.

Pokus o smír

§ 22

Rozhodce je oprávněn v každém stadiu vyzvat strany k uzavření smíru a uvést návrhy, doporučení a podněty, které podle jeho názoru mohou přispět k uskutečnění smíru.

Ústní jednání

§ 23

(1) Rozhodce oznámí tajemníku dobu ústního jednání a předvolá strany. Jestliže jedna nebo dvě strany se nedostaví, ačkoliv byly řádně předvolány a nevedou na omluvu důvody, jež rozhodce uzná za postačující, může rozhodce bez újmy ustanovení § 27 odst. 1 jednat i v nepřítomnosti stran; přitom přihlíží také ke všem písemným tvrzením strany, která se nedostavila.

(2) Ústní jednání je veřejné. Předsednictvo i rozhodce však mohou veřejnost vyloučit usnesením na návrh jedné ze stran, nebo jestliže by veřejné projednávání bylo proti obecnému zájmu.

(3) O ústním jednání před předsednictvem i před rozhodcem se sepíše protokol.

(4) Strany mohou před předsednictvem i před rozhodcem jednat osobně nebo zmocněncem, který se vykáže plnou mocí. Zmocněncem může být jmenován i cizí státní příslušník.

(5) Rozhodce rozhoduje na základě výsledků ústního jednání. Je však přípustná úmluva stran, podle níž se rozhodování sporného případu svěří rozhodci na základě předloženého písemného materiálu. Rozhodce má nicméně právo ve výjimečném případě naříditi ústní jednání, ukáže-li se předložený materiál nedostatečným.

Místo rozhodčího řízení

§ 24

Rozhodčí řízení se koná v Praze. Předsednictvo se však může na společný návrh stran po slyšení rozhodců usnést, že se řízení překládá na jiné místo, popř. do ciziny.

Jednací řeč

§ 25

Jednací řeč je česká nebo slovenská. Žádná strana však nemůže utrpět újmu pro neznalost těchto jazyků.

Navrácení v předešlý stav

§ 26

Jestliže až do vyhlášení rozhodčího nálezu a nebyl-li vyhlášen, až do jeho vyhotovení, některá strana se bez své viny řízení zcela nebo zčásti nezúčastnila, nebo bez své viny nevykonala některý úkon, potřebný k hájení jejího práva, učiní rozhodce, jde-li o řízení před ním, v ostatních případech předsednictvo, k návrhu přiměřená opatření, aby strana mohla to, co zameškala, vykonat dodatečně.

Klid řízení**§ 27**

(1) Na souhlasný návrh stran bude rozhodčí řízení ponecháno v klidu. Rozhodce může rovněž řízení ponechat v klidu, když se obě strany k ústnímu jednání nedostaví, ač byly řádně předvolány.

(2) Za klidu řízení se nekonají ústní jednání. Procesní lhůty se staví.

(3) V řízení lze pokračovat na návrh jedné strany po uplynutí tří měsíců. Nebyl-li návrh podán ve lhůtě jednoho roku, řízení se natrvalo zastaví.

Doba trvání rozhodčího řízení**§ 28**

Rozhodčí řízení má být provedeno tak, aby bylo zpravidla skončeno před uplynutím šesti měsíců.

Rozhodčí nález**§ 29**

(1) Rozhodčí nález se stranám ústně vyhlásí a písemně doručí. Řízení však lze skončit s tím, že nález bude vydán písemně bez ústního vyhlášení. Nález musí obsahovat označení stran, jména rozhodců, rozhodnutí o vznesených nárocích a o nákladech a musí být dostatečně odůvodněn.

(2) Rozhodčí nález, který byl ústně vyhlášen nebo rozhodčí nález, který byl písemně vydán a straně doručen, nelze měnit. Chyby v psaní nebo počtech a jiné podobné zřejmé nesprávnosti, které by se vyskytly v rozhodčím nálezu, opraví rozhodce kdykoliv na žádost některé ze stran. Taková oprava musí být usnesena, podepsána a doručena jako rozhodčí nález.

(3) Rozhodčí nález podpisuje rozhodce, v řízení před třemi rozhodci alespoň dva rozhodci, spolupodepisuje jej předseda a tajemník. Shledá-li předseda Rozhodčího soudu při podpisu rozhodčího nálezu, že nález vykazuje formální závady, zařídí jejich odstranění.

(4) Rozhodčí nález je konečný. Strany jsou povinny splnit povinnosti uložené v rozhodčím nálezu ve lhůtách v něm uvedených.

Rozhodnutí předsednictva**§ 30**

(1) O rozhodnutích předsednictva, vydaných po ústním jednání, platí ustanovení § 29, odst. 1. Usnesení podle § 15 odst. 2 musí být vždy odůvodněna, ostatní rozhodnutí mohou být odůvodněna.

(2) Rozhodnutí předsednictva podpisuje předseda, nebo pokud jednání nepředsedal, člen předsednictva, který z pověření předsedy (§ 4 a 5) jednání řídil.

Otázky mezinárodního dosahu a zjištění cizího práva**§ 31**

V otázkách mezinárodního dosahu, zejména v otázkách cizího práva a jeho použití, může si

rozhodce vyžádat vyjádření předsednictva, jímž však není v žádném směru vázán.

Obecná ustanovení o rozhodčím řízení**§ 32**

(1) Kromě stran (žalobce a žalovaného) může se řízení účastnit jako vedlejší účastník ten, kdo má právní zájem na jeho výsledku. Jiné osoby se řízení účastnit nemohou.

(2) Vedlejší účastník jedná v řízení sám za sebe. Jeho úkony považují se za úkony strany, ke kterým přistoupil, jestliže úkonům této strany neodporují; ke skutkovým údajům vedlejšího účastníka může však rozhodce přihlídnout, i když odporují skutkovým údajům strany.

§ 33

(1) Předsednictvo při rozhodování podle tohoto Řádu a rozhodce v řízení ve věci samé vykonávají vhodnými prostředky všechna šetření a provádějí všechny důkazy potřebné k objasnění skutkové podstaty sporu. Mohou vyslyšet svědky nebo znalce, a to i v otázkách práva, platného v cizině. Projednává-li se věc před třemi rozhodci, mohou usnesením pověřit jednoho rozhodce provedením některých důkazů. Obdobně postupuje i předsednictvo.

(2) Předsednictvo i rozhodce pečují o to, aby v řízení bylo tak postupováno a aby rozhodnutí nebo nález byl tak odůvodněn a formulován, aby mohl být uznán a vykonán.

§ 34

Nestanoví-li tento Řád jinak a pokud ani strany nic jiného neumluvily, platí o řízení ustanovení zákona č. 98/1963 Sb., o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku a o výkonu rozhodčích nálezů.

Náklady rozhodčího řízení**§ 35**

(1) Strana, která podlehla, nahradí zpravidla straně, která ve věci měla úspěch, náklady řízení, a to zásadně v poměru, v jakém podlehla. Náklady stranou zaviněné, zejména neodůvodněně opožděným přednesem skutečností, jí mohou být uloženy bez zřetele na výsledek sporu. Rozhodce však může s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem případu rozhodnout o nákladech neodvisle od výsledku sporu.

(2) Za náklady vzniklé Rozhodčímu soudu odpovídá vůči Rozhodčímu soudu i strana, které byla přisouzena náhrada nákladů proti odpůrci.

(3) Výše nákladů řízení se určuje podle tarifu (§ 38). Jejich součástí jsou též odměny předsednictva a rozhodce uvedené v tarifu, dále odměny znalců a tlumočnicků podle platných předpisů a jiná vydání spojená v rozhodčím řízením.

(4) Stranám nepřisluší zpravidla náhrada za výlohy spojené s jejich účastí nebo s účastí jejich

poradců nebo zmocněnců na rozhodčím řízení ani odměny jejich poradců nebo zmocněnců (§ 23 odst. 4). Ve zcela výjimečných případech může předsednictvo nebo rozhodce s přihlédnutím k okolnostem případu přiznat stranám náhradu i takových výloh.

[5] Skončí-li řízení jiným způsobem, než rozhodčím nálezem ve věci samé (nikoliv však rozhodnutím podle § 15), rozhodne o nákladech řízení rozhodce. Pokud rozhodce nebyl ustanoven, rozhodne o nákladech řízení předseda usnesením. Ustanovení odstavců 1 až 4 platí obdobně.

[6] Vzal-li žalobce žalobu (návrh na zahájení rozhodčího řízení) zpět a nedošlo-li mezi stranami k jiné dohodě, hradí náklady sporu, ledaže by bylo ze spisů patrné, že důvody k podání žaloby byly na straně žalovaného. V tomto posledním případě hradí náklady sporu žalovaný. Obdobně se postupuje také v případě, kdy řízení bylo ponecháno v klidu a bylo zastaveno podle § 27 odst. 3 věty druhé.

[7] Odmítne-li předsednictvo žalobu pro nepříslušnost (§ 15), rozhodne zároveň o nákladech celého řízení.

Jistota za náklady

§ 36

Předsednictvo může kdykoliv během rozhodčího řízení uložit z vlastního podnětu nebo na návrh strany podle vlastního uvážení jedné nebo oběma stranám, aby složily k dispozici předsednictva jistotu nebo hotovost k úhradě předvídaných nákladů. Nebyla-li jistota nebo hotovost složena, může předsednictvo, hledíc ke zvláštním okolnostem případu, řízení zastavit.

Sankce proti straně, která nesplnila rozhodčí nález

§ 37

Předsednictvo může na návrh a na náklady strany, v jejíž prospěch byl vydán rozhodčí nález,

dát vhodným způsobem uveřejnit jméno strany, která odmítne rozhodčí nález splnit, nebo se plnění očitě vyhýbá.

Tarif poplatků a odměn

§ 38

Součástí tohoto Řádu je tarif poplatků a odměn.

IV.

Fakultativní smírčí řízení

§ 39

[1] Rozhodčí soud může na podaný návrh v rámci své pravomoci (§ 1) provést dobrovolné smírčí řízení o vzneseném nároku, a to bez ohledu, zda v daném případě byla uzavřena rozhodčí smlouva.

[2] Smírčí řízení se provádí jen, souhlasí-li s tím také druhá strana. Řízení se koná před smírčím výborem složeným z tajemníka, který předsedá a ze dvou členů, z nichž po jednom jmenuje každá ze stran. Strany přednesou svá stanoviska při jednání, svolaném tajemníkem k provedení smírčího řízení. Výsledkem jednání má být návrh smíru, který strany mohou přijmout nebo zamítnout.

[3] Návrh smíru, který smírčí výbor stranám po provedeném smírčím řízení doporučí, nemůže být stranám na újmu v případném dalším sporu. Rovněž tak nemůže být stranám na újmu, cokoliv během smírčího řízení přednesly.

[4] Poplatek za smírčí řízení zaplatí strany předem. Výše poplatků je určena tarifem.

V.

Jednací řád

§ 40

Předsednictvo vydá k provedení ustanovení tohoto Řádu pro úpravu vnitřního postupu Rozhodčího soudu zvláštní jednací řád.

Tarif poplatků a odměn

podle § 38 Řádu Rozhodčího soudu Československé
obchodní komory v Praze

A**Poplatky****I. Poplatky při rozhodčím řízení**

Hodnota předmětu sporu v Kčs		Celkové náklady, tj. skutečné vý- lohy, nejméně však %	
	do 10 000		8
z dalších částek	do 20 000		5
z dalších částek	do 100 000		3
z dalších částek	do 200 000		2
z dalších částek	do 800 000		0,5
z dalších částek	do 2 000 000		0,3
z dalších částek	do 3 000 000		0,2
z dalších částek	do 6 000 000		0,1
z dalších částek	do 12 000 000		0,05
z dalších částek	přes 12 000 000		0,02

II. Poplatky při smírčím řízení

Při smírčím řízení zaplatí obě strany poplatek, který činí jednu čtvrtinu poplatků, placených při rozhodčím řízení (odd. I). Poplatek se platí předem a každá strana hradí jednu polovinu.

B**Odměny****I. Odměny členů předsednictva Rozhodčího soudu**

- Předseda, resp. místopředseda, předsedá-li schůzi, má nárok na odměnu ve výši Kčs 120,—. Předsedá-li předseda jen části schůze a další části místopředseda, dělí se tato odměna přiměřeně.
- Členové předsednictva Rozhodčího soudu mají za účast na každé schůzi, resp. každém ústním jednání, svolaném podle § 15 odst. 2 Řádu, nárok na odměnu Kčs 60,—.
- Člen předsednictva Rozhodčího soudu, který vypracuje písemné vyhotovení obsáhlého usnesení předsednictva Rozhodčího soudu, má nárok na odměnu podle odd. II.

II. Odměny rozhodců

Rozhodci náleží za ústní jednání odměna Kčs 60,— až 100,— odstupňovaná podle hodnoty předmětu sporu. Za ústní jednání a zároveň za vypracování výroku náleží rozhodci odměna Kčs 200,— až 1000,— odstupňovaná podle hodnoty předmětu sporu; tato odměna může být podle obtížnosti a složitosti věci případně zvýšena až o 100 %. Podrobnosti stanoví ministr zahraničního obchodu.

V případech, kdy rozhodují tři rozhodci, patří předsedovi plná odměna jako jednomu rozhodci, ostatním rozhodcům však jen 80 % z částky přiznané předsedovi.

Členům smírčího výboru přísluší odměna Kčs 60,— až 100,— odstupňovaná podle hodnoty předmětu sporu.